قزوین

بواسطهٔ جناب حکیم‌باشی علیه بهآء اللّه الأبهی

مناجات طلب مغفرت بجهت حضرت سمندر نار موقده و ضلع محترمشان و حضرت حاجی عبدالکریم و حضرت حاجی نظرعلی و حضرت میرزا غلامحسین خان و حضرت دکتر لطف‌اللّه و حضرت حاجی غلام و حضرت مسعود و حضرت آقا حبّ‌اللّه

یا من هو سمیع لضجیجی و انینی و تأوّهی و زفیری و بصیراً بتأسّفی و تلهّفی و تلهّبی و شدّة حسراتی و قوّة زفراتی بما دهمتنی مصائب ادهشتنی و اصابتنی رزایا اضعفتنی فبقیت متبلبل البال مضطرب الحال مضطرم الفؤاد محروم الرّقاد مسکوب الدّموع مسلوب الرّشاد و هی وفاة احبّتک و مصائب نفوس استضآء بهم افق رحمانیّتک و انارت بهم ارضک و سمائک و انجذبت بهم القلوب و انشرحت بهم الصّدور و انتشرت بهم نور الهدی بین الوری و هتف بذکرهم الملأ الأعلی فمنهم سمندر النّار الموقدة و غضنفر غیاض الموهبة و حمامة ریاض المعرفة من آمن بک و بآیاتک منذ نعومة اظفاره و رضع من ثدی عنایتک من بدایة حیاته و تربّی فی مهد محبّتک و نما و نشأ فی حضن معرفتک و ترنّح من صهبآء العرفان و انتشی من رحیق الایقان و هو طفل رضیع و مرافق بین الأقران و لمّا بلغ رشده و ادرک اشدّه فار فوران النّیران من حرارة محبّتک و ماج موج الطّمطام من ارياح معرفتک و طار سرعة العقاب فی جوّ سمآء موهبتک و سطع سطوع النّجوم فی افق الوجود و لم یزل فی الرّکوع و السّجود خاضعاً لسلطنتک و خاشعاً لعظمتک و ما فتر فی ذکرک لیلاً و نهاراً و ما فتئ یذکرک عشیّاً و اشراقاً و ما برح یدعو النّاس الی منهج الهدی صباحاً و مسآءً و کم من نفوس یا الهی احییتهم به و رنّحتهم به من صهبآء الهدی و کم من صدور انشرحت به بمشاهدة آیاتک الکبری و کم من ابصار تنوّرت به بموهبتک العظمی و کم من آذان استمعت به ندائک الأحلی و کم من ارواح بشّرت به بألطافک فی الآخرة و الأولی ربّ انّه کان آیة من آیاتک حافظاً لکلماتک ثابتاً علی عهدک و میثاقک نابتاً فی حدائق قدسک و له لسان فصیح فی اقامة برهانک و بیان بلیغ فی تفهیم کلماتک ربّ ادم فیوضاتک علی ذرّیّته و ظلّل سحاب رحمتک علی ذوی قرابته ربّ اجعل ابنائه خلائفه و اسلّائه اسراره و اولاده و احفاده وارثین فی الأخلاق و حائزین شرف الأعراق و ناشرین للمیثاق فی الآفاق ینادون باسمک و یشتغلون بذکرک و ینطقون بالثّنآء علیک بین اهل الاشراق ربّ اجعلهم طیوراً صادحة و اسوداً زائرة و حیتاناً سابحة فی غمار بحار محبّتک ربّ انّ قرینته المنجذبة بنفحاتک و ضلعه الضّلیع بقوّة محبّتک طارت الی ملکوتک و صعدت الی اعلی الأوکار فی حدائق الأسرار عالم الأنوار ربّ اجعلهما سراجین وهّاجین فی زجاج الغفران و نجمین ساطعین فی افق العفو و الرّضوان انّک انت الکریم اللّطیف الرّحمن

و من تلک النّفوس الزّکیّة یا الهی عبدک الکریم ذو القلب السّلیم من آمن بنبئک العظیم و سلک فی صراطک المستقیم و هدی النّاس الی المنهج القویم و دلع لسانه بذکرک و دام بیانه بالثّنآء علیک و نطق ببرهانک لمن توجّه الیک ربّ انّه لم یتمنّ راحةً و لا نعمةً و لا سکوناً و لا قراراً الّا فی نشر نفحاتک و ترتیل آیاتک و ترویج حجّتک و برهانک ربّ انّه کان سراجاً یتلألأ منه نور الهدی و زجاجاً وهّاجاً بمصباح الحبّ و التّقی و کلمة جامعة لمعانی الوفآء و آیة باهرة بین الوری ربّ ادرکه بالفضل و الجود و اجعله قدوة اهل السّجود و اخلده فی حدائقک الغلبآء و حظائرک العلیآء انّک انت الرّحمن الرّحیم

و من تلک النّفوس المطمئنّة یا الهی عبدک الوفیّ من سمّیته بنظرعلی ربّ اجعل له مقاماً علیّاً و مقعد صدق رفیعاً و اجره فی جوار العفو و الغفران و انله کأس الجود و الاحسان و مکّنه فی بحبوحة الجنان و اسقه حمیّآء السّرور فی فردوس الحبور حتّی یستغرق فی بحور الأنوار و یخوض فی ملکوت الأسرار انّک انت العفوّ الغفّار

و من تلک النّجوم الزّاهرة فی الخافقین عبدک الرّضی غلامحسین من فاز بأنوار المشرقین و شرب من العینین النّضّاختین و دخل فی الجنّتین المدهامّتین فآمن بالنّقطة الأولی و خرّ ساجداً لجمالک الأبهی ربّ انّه کان ورداً مؤنّقاً فی ریاضک و موجاً متدفّقاً فی حیاضک و ورقآءً ناطقةً بالثّنآء علیک ربّ اجعله شجراً خضلاً نضراً فی حدائق قدسک یهتزّ من نسمات عفوک و غفرانک متزیّناً بأوراق الطافک زاهیاً بأزهار الطافک انّک انت العفوّ الغفور المنّان

و من تلک السّرج المضیئة یا الهی عبدک لطفک اللّطیف ذو المقام المنیف و الرّوح الخفیف من نجا فی جنبه من المضاجع یدعوک لیلاً و نهاراً و هو یهدی الی اقدس الشّرائع فاجعله خیر الودائع فی حمی مغفرتک و ملجأ الأوائل و الأواخر انّک انت الکریم و انّک انت الرّحمن الرّحیم

و من تلک الأشجار الباسقة یا الهی عبدک الّذی سمّیته حبّ‌اللّه و احسنتَ مبدأه و منتهاه و اضطرم فی قلبه نار محبّتک بین الملإ و نوّرتَ وجهه بنور الهدی و اقرّ و اعترف بالکلمة العلیا و انجذب الی مشاهد الکبریآء ربّ اورده علی الورد الأعذب الأحلی و ارویه من کوثر البقآء و رنّحه من صهبآء اللّقآء یا جزیل العطآء یا جمیل الوفآء انّک انت العزیز الوهّاب

و من تلک الأرواح المستبشرة بألطافک یا ربّی العلّام عبدک حاجی غلام ربّ انّه توجّه الیک و هو فی المهد صبیّاً و تحرّی الحقیقة و کان مراهقاً رضیّاً و انقطع عن دونک و کان غلاماً مرضیّاً و آمن بک و بآیاتک و کان فتی زکیّاً و ثبت علی عهدک و میثاقک و کان کهلاً وفیّاً و نادی باسمک و کان شخصاً جلیلاً و صعد الیک و اتّخذک لنفسه ولیّاً ربّ اجعل له رفیقاً علیّاً و من مغفرتک کهفاً منیعاً و من عفوک ملاذاً رفیعاً انّک انت الکریم الرّحمن الرّحیم ذو الفضل العظیم و رؤف بأحبّائه الّذین سلکوا فی الصّراط المستقیم

ربّ انّ من جواهر الوجود عبدک مسعود اشتاق الوفود علیک و الحضور لدیک و الورود بین یدیک ربّ انّه کان یشتاق الصّعود الی مرکز الأنوار و الشّهود لأنوار الجمال و ما برح ینطق بذکرک بین الوری و یثنی علیک بلسان دالع بأبدع المعانی بین الوری و لا یرجو الّا اللّقآء و ما یتمنّی الّا الصّدق و الصّفآء ربّ اجعله الآیة الکبری و رایة خافقة فی اوج العلی و نوراً مجسّماً فی الملإ الأعلی و نیّراً ساطعاً من افق العطآء ربّ ادرک عبدک المسعود و اجعل له المقام المحمود و قدّر له الدّخول فی محفل التّجلّی الّذی لا ینتهی احقاباً و دهوراً حتّی ینال فی جوار رحمتک الکبری فرحاً و سرورا انّک انت الغفور انّک انت الرّؤف انّک انت العزیز الودود

۳ رجب ۱۳۳۷

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۱۰ مه ۲۰۲۲، ساعت ۵:۰۰ بعد از ظهر